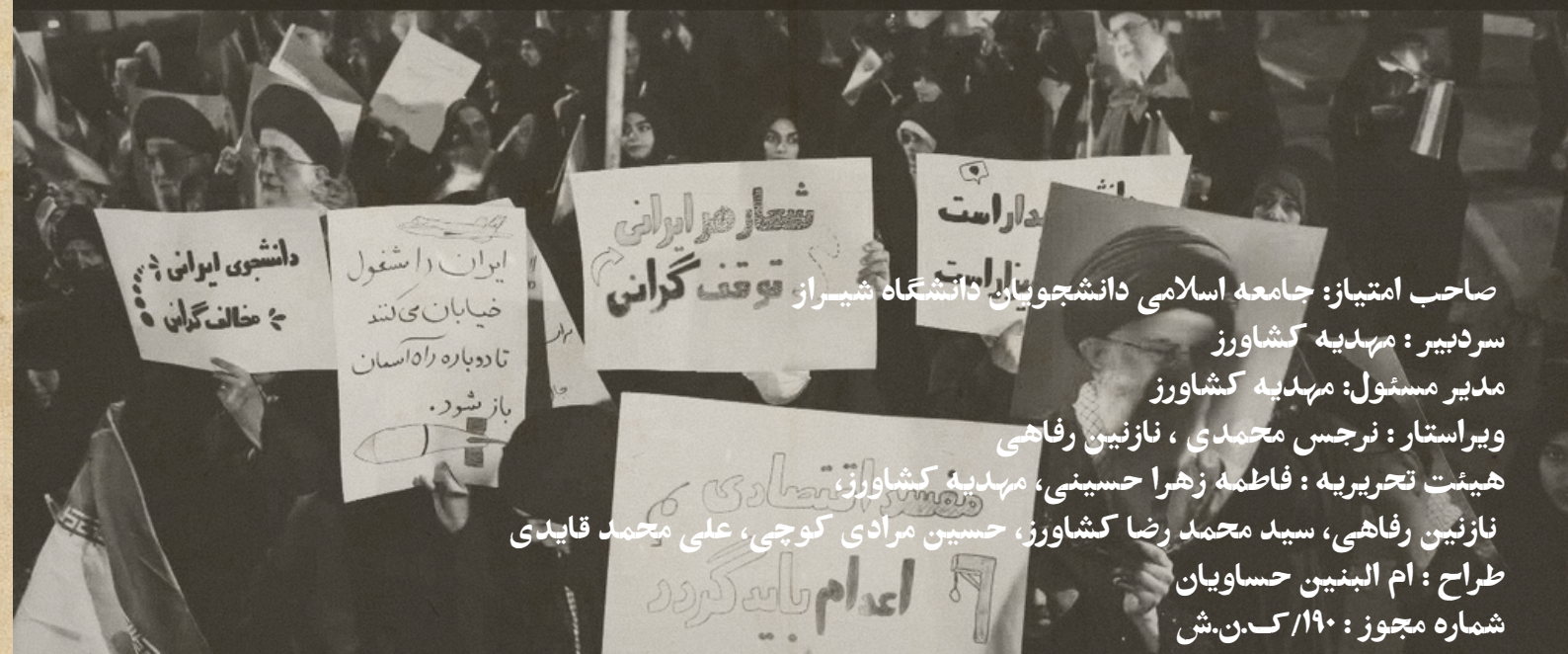

ویژه نامه «تجارت با خون و نام دانشجو»

«نشریه به زبان آدمیزاد»

صاحب امتیاز: جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه شیراز
سردبیر: مهدیه کشاورز
مدیر مسئول: مهدیه کشاورز
ویراستار: نرجس محمدی، نازنین رفاهی
هیئت تحریریه: فاطمه زهرا حسینی، مهدیه کشاورز،
نازنین رفاهی، سید محمد رضا کشاورز، حسین مرادی کوچی، علی محمد قایدی
طراح: ام البنین حساوین
شماره مجوز: ۱۹۰/ک.ن.ش

شامگاه پانزدهم دی ماه دانشگاه شیراز شاهد اتفاقی تلخ و تأسف بار بود.

پس از اقامه نماز مغرب و عشاء، تجمعی قانونی از سوی جمعی از دانشگاهیان در متن دانشگاه شکل گرفت؛ تجمعی آرام، مسالمت آمیز و با محوریت مطالبات اقتصادی و معیشتی. این حق بدیهی دانشجویان که مطالبات خود را در چارچوب قانون، عقلانیت و اخلاق بیان کند.

شبى که «قلم ها» به پای «سلاح سرد» قربانى شدند؛ حقیقت تلخ ۱۵ دی

* اما با گذشت زمان، مسیر این تجمع دچار انحراف شد. *

حمله ناگهانی، دخالت‌های غیرقانونی، سر دادن شعارهای ساختارشکنانه و بروز رفتارهای هنجارشکنانه، فضای دانشگاه را از اعتراض به اغتشاش سوق داد. افرادی که نه نماینده‌ی دانشجویان بودند و نه دغدغه‌ای برای مطالبات واقعی داشتند، عملاً آرامش دانشگاه و امنیت فضای علمی را هدف قرار دادند.

۶۶
چگونه
مطالبه‌ی
معیشتی
به
آشوب
سفارشی
تبدیل
شد؟

آنچه بر تلخی این ماجرا افزود، اقدام برخی افراد به استعمال مواد مخدر و مصرف مشروبات الکلی در محیط دانشگاه بود؛ اقدامی آشکارا خلاف قانون، اخلاق و شأن فضای علمی است. ما ضمن محکومیت قاطع اغتشاش گرانی که با شعارهای ساختارشکنانه، ضدنظام، ضداسلام و با توهین و ناسزاگویی به نیروهای امنیتی، مسیر اعتراض مسالمت آمیز را به آشوب کشاندند، تأکید می‌کنیم که اعتراض، فحاشی نیست؛ مطالبه، تخریب نیست؛ و آزادی بیان، با خشونت، حمل سلاح سرد و برهم زدن امنیت معنا پیدا نمی‌کند.

رفتارهای خشونت‌آمیز، فحاشی، هتک حرمت و استفاده از ابزارهای خطرناک، نشان داد که مسئله‌ی این افراد مطالبه‌گری نیست. در جریان این وقایع، نیروهای حراست دانشگاه که در مقابل اغتشاشگران ایستاده بودند، هدف اسپری فلفل قرار گرفتند و دچار آسیب شدند. همچنین کشف سلاح سرد از جمله چاقو، واقعیتی نگران‌کننده را آشکار کرد: حضور کسانی که با نیت ایجاد رعب و برهم زدن امنیت، وارد محیط دانشگاه شده بودند.

۶۶
دانشگاه
جای
اندیشه
است، نه
جولانگاه
سلاح
سرد و
بددهانی.

هرگونه تلاش برای تطهیر این رفتارها، خیانت به شأن دانشجویان و دانشگاه است.

امنیت و آرامش را قربانی پروژه‌های خود می‌کنند. این مسیر، نه راه اصلاح است و نه نشانی از عدالت خواهی. در پایان مرحبا به ایده‌ی ایران همدل و مقتدر؛ ایرانی که جایگاهش با فحاشی، خشونت و قانون شکنی مخدوش نمی‌شود، بلکه با عقلانیت، اخلاق و مطالبه‌گری مسئولانه ساخته می‌شود. دانشگاه، قلب تپنده‌ی همین ایران است و پاسداشت حرمت آن، وظیفه‌ی جمعی و غیرقابل چشم‌پوشی است.

دانشجو، صاحب اندیشه و مطالبه است؛

نه ابزاری برای آشوب و هرج و مرج. کسانی که با رفتارهای خود، چهره‌ی دانشگاه را مخدوش کردند، نه صدای دانشجویان بودند و نه نماینده‌ی خواسته‌های او. شما دانشجویان را به ابزار هیاهو تنزل دادید؛ بدون هیچ مصلحت‌اندیشی، بدون توجه به حرمت دانشگاه، مغلوب فضا سازی‌ها و دستورهای پنهان اربابان رسانه‌ای شدید که با

